

2 SAMUEL

15-16

Absaloms staatsgreep en Davids vlucht uit Jeruzalem.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/2-samuel/15-16

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Amnons dood en Absaloms terugkeer	2 min	4
2	Vergeving en herstel van de relatie	3 min	4
3	Absaloms aanspraak op de troon	3 min	6
4	Absalom wint het volk voor zich	5 min	7
5	Een gelofte als dekmantel voor de staatsgreep	2 min	10
6	Hebron als plaats van koninklijke legitimiteit	2 min	11
7	De samenzwering en Achitofels verraad	4 min	12
8	David vlucht uit Jeruzalem	3 min	14
9	Ithais trouw aan David en aan God	3 min	16
10	De ark terug en de priesters als informanten	2 min	18
11	Husai moet Achitofels raad verijdelen	3 min	20
12	Ziba beschuldigt Mefiboseth van verraad	4 min	22
13	Simeï vervloekt David om Sauls ondergang	2 min	25
14	David verdraagt de vloek en vertrouwt op God	3 min	27

15	Absalom neemt Davids paleis en bijvrouwen	5 min	28
16	Davids onzekere toekomst en Gods beloften	3 min	31
	Om verder te lezen		32

1

Ammons dood en Absaloms terugkeer

We beginnen bij 2 Samuel hoofdstuk 15. In de afgelopen twee hoofdstukken is er heel wat drama geweest. Een van Davids dochters is verkracht door een van zijn zonen, Amnon. Ze was zijn halfzus. Hij heeft haar verkracht, haar afgedankt en haar leven verwoest. En blijkbaar heeft hij zich daar niets van aangetrokken en is hij gewoon verdergegaan met zijn leven. Maar haar volle broer Absalom is het niet vergeten. Hij beraamt de dood van Amnon en voert zijn plan uit. En Amnon wordt gedood vanwege zijn laaghartige daad.

Absalom staat nu echter buiten de wet en vlucht het land uit, naar het land van zijn grootvader. Zijn grootvader is koning van Gesur. Hij gaat daarheen en blijft er drie jaar. Nadat David is uitgetreurd over Amnon, begint hij ook te treuren om het gemis van Absalom. Maar hij wil er niets aan doen, omdat er nog strafrechtelijke aanklachten tegen hem openstaan. Hij wil Absalom niet uit Gesur laten uitleveren en hem terugbrengen om terecht te worden. Maar hij mist hem en zou willen dat hij terug was, hoewel hij hem niet zomaar kan terughalen. Hij kan hem niet zomaar gratie verlenen. De koning kan gratie verlenen, maar hij kon dat niet zomaar doen, omdat hij beseftte dat dit in zekere zin een ongerechtvaardigde gratieverlening zou zijn. Hij zou het alleen doen omdat het zijn zoon was. Het zou erop lijken dat David onrechtvaardig was en een misdadiger voortrok, alleen omdat het zijn eigen zoon was.

2

Vergeving en herstel van de relatie

Hij onderneemt hierin niets totdat Joab hem ervan overtuigt Absalom naar het land terug te halen. Uiteindelijk stemt David ermee in dat Absalom terugkomt en in zijn eigen huis blijft. Maar hij mocht niet bij David thuis komen. Hij mocht zijn vader niet komen opzoeken. Het is alsof hij vergeven is, maar hij is niet echt vergeven. Het

is alsof hem amnestie is verleend, maar er is hem geen verzoening geschonken. Er bestaat werkelijk zo'n tussenpositie die binnen een relatie volkomen onaanvaardbaar is.

Jezus spreekt erover:

En wanneer u staat te bidden, vergeef als u tegen iemand iets hebt, opdat ook uw Vader, Die in de hemelen is, u uw overtredingen vergeeft.

MARKUS 11:25

Dit staat in Markus hoofdstuk 11, volgens mij is het vers 25. Hij zegt dat je mensen die je iets hebben aangedaan gewoon moet vergeven. Dat betekent dat je hen in je hart vergeeft. Dat betekent dat je hen als het ware van hun verantwoordelijkheid ontslaat. Maar dat betekent niet dat je weer een relatie met hen hebt.

Op een andere plaats zei Jezus:

Wees op uw hoede. Als nu uw broeder tegen u zondigt, bestraf hem. En als hij tot inkeer komt, vergeef hem.

LUKAS 17:3

Met andere woorden, naast het feit dat je hem eenzijdig in je hart vergeeft, is er het verlangen om een relatie te herstellen. Je gaat daadwerkelijk naar hem toe, spreekt hem erop aan, lost de kwestie op en brengt hem tot bekering. Wanneer hij zich heeft bekeerd, vergeef je hem, en dan is alles weer zoals het hoort te zijn. Er zijn twee stappen naar verzoening. De ene is dat je hen in je hart loslaat. De andere is dat je naar hen toe gaat en de relatie herstelt.

David heeft in zekere zin de eerste stap gezet, maar de tweede niet. Hij heeft Absalom van schuld ontslagen en hem amnestie verleend, maar hij heeft hem er niet op aangesproken. Hij heeft Absalom niet gevraagd zich te bekeren en ook niets anders gedaan wat de relatie zou herstellen. Er is een soort onbestemde tussentoestand. Absalom is daar niet blij mee. Het is moeilijk te zeggen waarom hij daar niet blij mee

is. Is het omdat dit hem buiten de positie houdt waarin hij zich met slinkse middelen weer aan de macht kan helpen, zoals hij wil? Of neemt hij het zijn vader gewoon kwalijk dat die geen relatie met hem onderhoudt?

Hoe dan ook, hij haalt Joab ertoe over om David ertoe over te halen voor de verandering eens een besluit te nemen. Ofwel moet hij hem doden, Absalom dus, en hem niet van zijn misdaad vrijspreken, ofwel moet hij hem volledig in ere herstellen. David stemt ermee in, schijnbaar met tegenzin. Hij laat Absalom inderdaad bij zich komen om hem te ontmoeten, en ze lijken met elkaar verzoend te zijn.

3

Absaloms aanspraak op de troon

Maar door Davids uitstel heeft Absalom vele jaren de tijd gehad om wrok tegen zijn vader te koesteren. En hij is gaan vinden dat zijn vader geen goede koning is, geen goede vader en geen goede koning. Absalom is tenslotte doortastender dan zijn vader. Toen er tegen Tamar een misdaad werd gepleegd, was het Absalom die het op zich nam om recht te doen, vond hij zelf. Zijn vader was daarin alleen maar slap geweest en had niets gedaan. En vervolgens was David natuurlijk ook besluiteloos geweest toen hij moest beslissen of Absaloms misdaad bestraft moest worden of dat hij hem die volledig moest kwijtschelden.

Absalom is tot de conclusie gekomen dat David niet echt meer de man is die hij vroeger was. Hij heeft geen ruggengraat. Misschien weet hij dat dit voor een groot deel komt doordat David zelf zijn beginselen had verloochend. Hij schaamde zich en voelde zich enigszins schuldig over wat hij had gedaan en de problemen die hij had veroorzaakt. Daarom is Absalom misschien tot de conclusie gekomen dat Davids tijd als goede heerser duidelijk voorbij is. Hij heeft geen ruggengraat en neemt zijn beslissingen niet op een verantwoordelijke manier. Absalom begint te denken: ‘Nou, ik heb meer verantwoordelijkheidsgevoel dan mijn vader. Ik zou een betere heerser zijn.’

Bovendien was Absalom tegen die tijd waarschijnlijk de oudste nog levende zoon. Amnon was de oudste zoon geweest, maar die was nu dood. Kileab was de tweede zoon, die in 1 Kronieken ook Daniël wordt genoemd. We weten niets over hem,

behalve dat hij de tweede zoon van David was. Misschien was hij jong gestorven. Dat zou verklaren waarom hij verder niet meer wordt genoemd. Hij staat in een lijst van Davids zonen als de tweede die bij David werd geboren, maar hij speelt in geen van de verhalen een rol. Als hij nog leefde, zou hij de eerstvolgende troonopvolger zijn, maar hij kan heel goed al dood zijn geweest. Misschien was hij als baby gestorven of iets dergelijks. In dat geval zou de derde zoon, Absalom, de troonopvolger zijn. We zien inderdaad dat Absalom een gooi naar de troon doet, maar we zien niet dat hij enige moeite doet om Kileab uit de weg te ruimen. Die zou zijn voornaamste rivaal voor de troon zijn geweest. Het lijkt er dus op dat Kileab er niet meer was. De tweede zoon van David leefde op dat moment waarschijnlijk niet meer, en al vrij snel zou de derde zoon ook niet meer leven. Dat was Absalom, die besloot dat het tijd was om een greep naar de macht te doen.

Nu zou Absalom waarschijnlijk te zijner tijd koning zijn geworden, hoewel zijn misdaad er misschien toe zou hebben geleid dat hij werd overgeslagen. Wie weet? Salomo was inmiddels immers geboren en was nog een baby, en hij had de nieuwe naam Geliefde van de HEERE gekregen. Misschien beseftte Absalom dat hij weliswaar de oudste nog levende zoon was, maar dat zijn aanspraak op de troon betwist zou kunnen worden. Hij had namelijk bedenkelijke dingen gedaan, hij had een misdaad op zijn naam staan waarop de doodstraf stond, en zijn vader zou in plaats van hem Salomo kunnen voortrekken. Dus besluit Absalom stappen te ondernemen om de troon te bemachtigen voordat David zelfs maar dood is, voordat er een strijd om de troon tussen de erfgenamen ontstaat.

4

Absalom wint het volk voor zich

Het gebeurde daarna dat Absalom zich van een wagen en paarden voorzag, met vijftig man die voor hem uit snelden.

2 SAMUEL 15:1

Als prins kon hij dit doen. Dit was geen oorlogshandeling, hoewel strijdagens en paarden voor de oorlog werden gebruikt. Maar als rijke zoon van de koning, die nu officieel weer op goede voet met hem stond, kon hij zijn leven op koninklijke wijze gaan inrichten. Hij kon een lijfwacht van vijftig wagenmenners en hardlopers nemen die voor hem uit liepen en zijn komst aankondigden. Hij stelt zich in zijn positie als prins helemaal niet nederig of bescheiden op. Hij probeert ervoor te zorgen dat het volk hem ziet als een koninklijk persoon, iemand die misschien een goede koning zou zijn. Hij wil dat ze hem meer als een koninklijke persoonlijkheid zien, in plaats van alleen als een van de ondergeschikten, een van de voornaamste dienaren naast David, zoals Davids zonen eerder werden genoemd.

Ook stond Absalom 's morgens vroeg op en ging aan de kant van de weg naar de poort staan. Het gebeurde dan dat Absalom elke man die een geschil had om mee naar de koning te gaan voor recht, bij zich riep en zei: Uit welke stad komt u? Als die dan zei: Uw dienaar komt uit een van de stammen van Israël,

2 SAMUEL 15:2

De stadspoort was de plaats waar mensen hun rechtsgeschillen kwamen voorleggen. De oudsten en de rechters zaten bij de stadspoort en behandelden geschillen. Als prins kon Absalom die positie innemen. Hij stond elke ochtend vroeg op en ging bij de poort zitten om te wachten op mensen die een geschil hadden. Vervolgens zou hij hen in het gelijk stellen. Wie er ook kwam, hij zei altijd: 'Je hebt gelijk.' Zo gaat hij de mensen voor zich winnen. Hij stond naast de weg naar de poort.

zei Absalom tegen hem: Zie, uw zaken zijn goed en rechtmatig, maar bij de koning vindt u niemand die u gehoor geeft. Verder zei Absalom: Als men mij maar tot rechter in het land aanstelde! Dan zou ieder die een geschil of rechtszaak heeft, bij mij kunnen komen en zou ik hem recht kunnen verschaffen.

2 SAMUEL 15:3-4

Hij zei niet koning, want dat zou hoogverraad zijn. Hij zei: ‘Ach, als ik maar rechter was, dan kon ik er echt voor zorgen dat zaken zoals die van jou de aandacht kregen die ze verdienen. De koning heeft het ontzettend druk. Er is eigenlijk niemand die jouw zaak aan de koning kan voorleggen. Dat is ook jammer, want je hebt hier een sterke zaak. Je zou deze waarschijnlijk winnen als je de aandacht van de koning ervoor kon krijgen. Maar hij heeft gewoon niet echt belangstelling voor zaken zoals die van jou. Ik zou die wel hebben als ik rechter was. Ik zou ervoor zorgen dat je kreeg waar je recht op had.’

Hij zegt:

Was ik maar rechter in dit land, dan zou iedereen die een rechtszaak of een geschil heeft naar mij toe komen en zou ik hem recht doen.

Er wordt ons verteld dat Absalom bij de poort stond, niet dat hij zat. Het is mogelijk dat hij eigenlijk niet de positie van rechter innam, en dat daar rechters waren die trouwer aan David waren dan Absalom. Maar hij ving de mensen op die daarheen kwamen. Hij staat daar buiten de poort, voordat de mensen daadwerkelijk bij de plaats komen waar de rechters zitten, en zegt: ‘Ik ben hier om alvast naar je zaak te kijken. Vertel me over je zaak. O, je hebt een sterke zaak. Die rechters, ik weet niet of ze je wel zullen aanhoren, want de zorgen van het volk gaan hun niet zo ter harte als mij. Maar man, als ik rechter was, dan zou je aan mij echt een vriend in de rechtbank hebben. Ik zou recht doen.’

Ook gebeurde het, dat als iemand naderde om voor hem te buigen, hij zijn hand uitstak, hem vastgreep en hem kuste. Op die manier deed Absalom met heel Israël dat naar de koning ging voor recht. Zo stal Absalom het hart van de mannen van Israël.

2 SAMUEL 15:5-6

Absalom was de knapste man van het land, weet je nog. Niemand zag er zo goed uit als hij. En hij was een charmeur. Wanneer mensen met geschillen kwamen, palmde hij hen in door hun respect te tonen. Hij was een prins, maar hij behandelde hen als gelijken. Hij begroette hen met een kus. Zo begroetten mensen elkaar, maar over het

algemeen zou een prins niet alle gewone mensen met zoveel respect begroeten. Hij zou gewoonlijk meer afstand houden. Maar Absalom begaf zich op het niveau van het volk en zei: 'Ik ben een van jullie. Ik ben de kandidaat van het volk. Ik ben de populist. Wat het volk wil, daar zou ik voor staan als ik gekozen werd.'

Natuurlijk waren er geen verkiezingen, maar het idee is dat hij bij de mensen de gedachte plant dat ze het beter zouden kunnen hebben als Absalom de leiding had in plaats van David. En zo stal hij op deze manier in de loop van de tijd het hart van de mannen van Israël.

5

Een gelofte als dekmantel voor de staatsgreep

En het gebeurde, staat er, na veertig jaar dat Absalom tegen de koning zei:

Na verloop van veertig jaar zei Absalom tegen de koning: Laat mij toch gaan om mijn gelofte die ik voor de HEERE afgelegd heb, in Hebron na te komen.

2 SAMUEL 15:7

Nu zijn er verschillende gezaghebbende bronnen die zeggen dat dit vier jaar was, geen veertig. Josephus zegt vier jaar. Sommige anderen denken dat dit veertig jaar na een andere gebeurtenis is. Eén verklaring is dat David veertig jaar eerder het hart van Israël had gewonnen toen hij Goliath doodde, en dat dit veertig jaar daarna is. En nu wint Absalom het hart van Israël. Dat is dus zeker één manier om het te bekijken.

Veertig jaar of vier jaar, in elk geval verstreek er enige tijd waarin Absalom bezig was deze mensen voor zich te winnen. En toen hij besloot dat hij de populariteit had die hij nodig had, besloot hij zijn slag te slaan om koning te worden. Dat zou natuurlijk betekenen dat David óf afstand van de troon moest doen óf gedood moest worden. Zelfs als David afstand van de troon deed, zou Absalom hem moeten doden. Er zou namelijk altijd een bepaald percentage mensen zijn, onder wie Joab en andere belangrijke mensen, die David trouw zouden blijven. David zou dus uit de weg

geruimd moeten worden. En op dit punt is Absalom zo boos op zijn vader dat hij er geen bezwaar tegen heeft om niet alleen zijn troon af te pakken, maar hem daarbij ook te doden.

En dus kwam Absalom op dat moment bij David en zei:

Na verloop van veertig jaar zei Absalom tegen de koning: Laat mij toch gaan om mijn gelofte die ik voor de HEERE afgelegd heb, in Hebron na te komen. Uw dienaar heeft namelijk een gelofte afgelegd toen ik in Gesur in Syrië woonde: Wanneer de HEERE mij werkelijk zal terugbrengen in Jeruzalem, zal ik de HEERE dienen.

2 SAMUEL 15:7-8

Hij zegt: ‘Toen ik weg was, heb ik God beloofd dat ik bepaalde offers in Hebron zou brengen als ik naar het land kon terugkeren. En nu ik terug ben in het land, moet ik deze geloften nakomen.’

6

Hebron als plaats van koninklijke legitimiteit

Hebron is natuurlijk de plaats waar David voor het eerst gekroond was. David regeerde nu in Jeruzalem, maar hij had eerst zevenenhalf jaar in Hebron geregeerd. Jeruzalem was niet specifiek een Judeese stad. Het lag op de grens van Judea en Benjamin. En daarom behoorde het strikt genomen niet tot de stam Juda, hoewel David daar wel toe behoorde. Maar Hebron was een Judeese stad. En als Absalom koning wilde worden, zou het daarom heel symbolisch zijn om dat te doen met de steun van zijn eigen stam, in precies dezelfde stad waar David door zijn eigen stam tot koning was gezalfd.

De symboliek ervan is van het grootste belang. Wanneer iemand probeert de bestaande koning ten val te brengen en zelf die positie in te nemen, moet hij echt rekenen op de waarde van symboliek. Het was van wezenlijk belang om genoeg mensen zover te krijgen dat ze Absalom tot koning uitriepen. En toch maakt een

heleboel mensen die zeggen: ‘Absalom is koning’, hem nog niet tot koning. Hij moet rekenen op het psychologische effect dat dit op mensen zal hebben. Als hij een heleboel mensen zover kan krijgen dat ze zeggen: ‘Absalom is koning, leve koning Absalom’, en als dat dan voldoende psychologische invloed op anderen heeft, zullen die zeggen: ‘O, goed, het zal wel zo zijn.’ En dan gaan ze er gewoon in mee.

Maar als mensen zeggen: ‘Wacht eens even. Waarom zou Absalom koning moeten zijn? Volgens mij is David koning’, dan mislukt de hele zaak. Je hebt alle psychologische invloed nodig die je kunt krijgen. En naar Hebron gaan zou dus een van de dingen zijn die daaraan zouden bijdragen. Dat is de plaats waar van oudsher de Judeese koningen gezalfd waren, al was David vóór die tijd de enige geweest.

En dus zei de koning tegen hem:

Ga in vrede.

7

De samenzwering en Achitofels verraad

Toen zei de koning tegen hem: Ga in vrede. Hij maakte zich gereed en ging naar Hebron. Absalom stuurde verkenneren naar alle stammen van Israël om te zeggen: Als u het geluid van de bazuin hoort, moet u zeggen: Absalom is koning in Hebron! Met Absalom gingen tweehonderd man uit Jeruzalem mee, die uitgenodigd waren. Maar ze gingen in hun onschuld, want zij wisten nergens van.

2 SAMUEL 15:9-11

Absalom had inmiddels veel vrienden. Veel mensen hielden van Absalom. En dus nodigde hij tweehonderd mannen uit om met hem mee te gaan naar een offerplechtigheid, en bij een offer hoorde altijd een feestmaal. Je offert natuurlijk veel dieren, maar je verbrandt bepaalde delen en eet de rest op. Een grote gebeurtenis waarbij veel dieren geofferd worden, was dus ook een grote barbecue. Het was dan ook

gebruikelijk om je vrienden daarvoor uit te nodigen. Hij nodigde tweehonderd van zijn vrienden uit om te komen. Ze wisten niet dat hij van plan was zichzelf tot koning uit te roepen, dus zij waren onschuldig aan deze zaak.

Absalom stuurde, toen hij de offers ging brengen, ook een bode om Achitofel, de Giloniet, Davids raadsman, uit zijn stad, uit Gilo te halen. De samenzwering werd sterk en het volk bij Absalom nam gaandeweg in aantal toe.

2 SAMUEL 15:12

Blijkbaar vormden die tweehonderd, terwijl hij daar met hen was, een eerste groep die anderen aantrok. Hij nodigde Achitofel uit om te komen. Achitofel zou de grootvader van Bathseba geweest kunnen zijn, maar dat weten we niet. Bedenk dat er een zoon van Achitofel is die Eliab heet, en dat een man met die naam de vader van Bathseba was. Mogelijk is het dezelfde man, maar dat is niet bekend.

Achitofel werd kennelijk beschouwd als iemand die Absalom graag in zijn kamp zou hebben en die hij blijkbaar ook al voor zich gewonnen had. Waarom koos Achitofel de kant van Absalom en niet die van David? Dat wordt ons niet verteld. Maar Achitofel was een heel wijs man. Sluw, zouden we kunnen zeggen. Hij heeft misschien wel gezien uit welke hoek de wind in Israël waaide. David was nu een zwakke leider. Hij was ooit een held geweest. Nu is hij geen held meer. Hij is besluiteloos en zwak. Nu is er een opkomende, sterke leider die wel besluitvaardig is. Achitofel en anderen waren het er misschien allemaal over eens dat Absalom werkelijk een betere heerser zou zijn.

Maar het kan hem niet ontgaan zijn dat, als Absalom inderdaad koning werd, dat over Davids lijk zou gaan. Niet omdat David tot de dood zou vechten. David zou nooit tegen zijn eigen zoon vechten. Maar omdat zijn zoon David zou moeten doden, omdat David altijd een mogelijke rivaal zou blijven. Door de kant van Absalom te kiezen, sprak Achitofel zich dus eigenlijk niet alleen uit voor Absalom als een betere koning, maar ook voor de uiteindelijke omverwerping van David en zelfs voor het doden van David. We zullen zien dat Achitofel, nadat David de stad is ontvlucht, Absalom daadwerkelijk adviseert om legers eropuit te sturen om David zo snel mogelijk te doden. Achitofel

blijkt dus een heel naar sujet te zijn, hoewel hij daarvoor een zeer gerespecteerde raadgever van David was geweest. Nu is hij overgelopen naar de andere kant, naar de duistere kant.

Maar de samenzwering van Absalom werd steeds groter. Dat lijkt te betekenen dat steeds meer mensen zich bij hem aansloten. Dat kwam deels doordat hij spionnen had uitgezonden, staat er. Ik denk dat het hier waarschijnlijk gewoon om boodschappers gaat, die naar alle gebieden trokken. Bij het geluid van de bazuin zou er waarschijnlijk een teken worden gegeven waarmee iedereen op dat moment te horen kreeg: roep Absalom uit tot koning. Niet alleen in Hebron, maar door het hele land zouden mensen zeggen:

Absalom is koning in Hebron.

Dat is de plaats vanwaar David oorspronkelijk had geregeerd.

8

David vlucht uit Jeruzalem

Toen kwam er een boodschapper bij David en zei: Het hart van iedereen in Israël staat achter Absalom. Toen zei David tegen al zijn dienaren die bij hem in Jeruzalem waren: Maak u gereed en laten wij vluchten, want er is voor ons geen ontkomen aan Absalom. Ga snel, anders zal hij ons spoedig inhalen, onheil over ons brengen en deze stad met de scherpste van het zwaard slaan.

2 SAMUEL 15:13-14

David wist natuurlijk waarschijnlijk dat hij een goede kans had om Absalom in de strijd te verslaan. En dat deed hij ook. Uiteindelijk versloegen de troepen die bij hem waren Absalom inderdaad in de strijd. David was nooit een lafaard geweest. Of hij nu met zijn eigen mannen tegen het hele leger van de Filistijnen vocht, of door de legers van Saul werd achtervolgd, David had in de strijd eigenlijk nooit een gebrek aan zelfvertrouwen. Maar hij kon het beslist niet over zijn hart verkrijgen om tegen zijn

zoon te vechten en zijn zoon te doden. Hij zou liever afstand doen van de troon. Hij zou liever een vacuüm achterlaten, zodat Absalom niet hoefde te komen om alle mensen te doden die David trouw waren. Dus laten we hier allemaal weggaan. We verlaten gewoon de hoofdstad en laten hem die innemen.

Toen zeiden de dienaren van de koning tegen de koning: Geheel zoals mijn heer de koning verkiest, zie, hier zijn uw dienaren. En de koning ging de stad uit met heel zijn huis, te voet. De koning liet echter tien bijvrouwen achter om zorg te dragen voor het huis.

2 SAMUEL 15:15-16

Voor het geval hij veilig terug zou komen.

Dit waren kennelijk vrouwen die hij niet bijzonder hoog achtte. Bijvrouwen waren slavinnen die als vrouw werden genomen. Ze werden in wezen gebruikt om kinderen te krijgen, maar doorgaans waren het niet echt vrouwen die voor de man erg waardevol waren. Het waren slavinnen. David had veel vrouwen en blijkbaar ook veel bijvrouwen. Door tien bijvrouwen achter te laten om voor alles te zorgen, stelde hij hen natuurlijk aan gevaar bloot, zoals we zullen zien. Hij wist zeker dat dit zo zou zijn. Maar het waren blijkbaar vrouwen die hij kon missen.

De koning ging dus met al het volk te voet de stad uit. Zij bleven staan bij het Verre Huis, en al zijn dienaren liepen langs hem heen, met al de Krethi en al de Plethi. Ook al de Gethieten — zeshonderd man, die te voet uit Gath gekomen waren — liepen voor de koning langs.

2 SAMUEL 15:17-18

Dat waren de Filistijnse lijfwachten die hij had.

Dit zijn mensen uit Gath, Filistijnen.

Hier heeft hij de rand van de stad bereikt. In plaats van zelf naar een veilige plek te vluchten, wacht hij tot zijn dienaren vóór hem in veiligheid zijn gekomen. Hij geeft zijn ondergeschikten voorrang. In wezen let hij vooral op hun veiligheid, meer dan op die van hemzelf. Natuurlijk let hij ook op zijn eigen veiligheid. Ze zijn allemaal op de vlucht. Maar hij laat hen vóór zich uit gaan, zodat zij verder van het gevaar verwijderd zijn dan hijzelf. Dus deze zeshonderd Gethieten, deze Filistijnen, gingen allemaal met hem mee. Hij liet hen vóór hem langs gaan en op hem vooruitgaan.

9

Ithais trouw aan David en aan God

Toen zei de koning tegen Ithai, de Gethiet: Waarom zou u ook met ons meegaan? Keer terug en blijf bij de nieuwe koning. U bent immers een buitenlander en u bent verbannen uit uw woonplaats.

2 SAMUEL 15:19

Met andere woorden, je bent een Filistijn. Je hebt geen reden om mij trouw te zijn. Waarom blijf je niet bij Absalom? Daar valt voor jou voordeel te behalen. Als je de kant van Absalom kiest, kun je een goede positie behouden. Ga je met mij mee, dan zoek je moeilijkheden. Misschien sterf je uiteindelijk wel met mij.

Hij zegt zelfs:

Gisteren bent u gekomen en dan zou ik u vandaag met ons meevoeren om weg te gaan? Ik moet immers gaan waarheen ik gaan kan. Keer terug en breng uw broeders terug; mogen goedertierenheid en trouw met u zijn.

2 SAMUEL 15:20

Met andere woorden, hij zegt: 'Ik verwacht niet van je dat je mij trouw bent. Je bent niet eens een landgenoot van me. Ik waardeer het dat je aan mijn kant staat, maar ik wil niet dat je jezelf in gevaar brengt. Ga gewoon terug en wees mijn vijand trouw, en ik geef je mijn zegen.'

Maar Ithai antwoordde de koning en zei: Zo waar de HEERE leeft en mijn heer de koning leeft, op de plaats waar mijn heer de koning zal zijn, in dood of in leven, voorzeker, daar zal uw dienaar zijn.

2 SAMUEL 15:21

Dat wil zeggen, zo waar Jahweh leeft.

We zien dus dat ook in het Oude Testament godsvrucht zowel onder heidenen als onder Joden wordt gevonden. In dit geval zelfs bij een Filistijn. Als we dus de indruk hebben dat in het Oude Testament de Joden op grond van hun afkomst Gods volk waren en de heidenen niet, dan is dat niet hoe het wordt voorgesteld. Absalom behoorde niet tot Gods volk, en toch was hij een Jood. Deze Ithai, de Gethiet, behoorde wel tot Gods volk, en hij was geen Jood.

Deel uitmaken van Israël, deel uitmaken van Gods volk, heeft zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament meer te maken met je trouw aan God en met aan Gods kant staan dan met wat dan ook in je afstamming. Absalom had een zuiver Judeese afstamming, maar hij was een slecht mens. Hij was een man van satan, geen man van God. En David had zo zijn goede en slechte kanten, maar hij stond nog steeds aan de kant van de HEERE, ook al deed hij verkeerde dingen en was hij geen geweldige koning.

Maar deze man was een Filistijn. Hij had geen etnische, culturele of historische banden met het volk Israël, maar hij had zich pas gisteren bij hen aangesloten, zei David. Een overdrijving. Hij was nog maar kort daarvoor bij de Filistijnen weggegaan om deel uit te maken van Israël. En hij zei: 'Ik zal met je sterven als het nodig is. Ik heb me aan Jahweh en aan mijn koning verbonden.'

Toen zei David tegen Ithai: Kom dan mee en steek over. Zo stak Ithai, de Gethiet, over met al zijn mannen en al de kinderen die bij hem waren.

2 SAMUEL 15:22

Ze namen ook hun hele gezin mee.

Het hele land huilde met luide stem, toen heel het volk overstak. Ook de koning stak de beek Kidron over en al het volk stak over, rechtstreeks de weg op naar de woestijn.

2 SAMUEL 15:23

Ze proberen nu dus, als het kan, het land uit te komen, en hopelijk buiten het bereik van Absalom en zijn wraak op zijn vader.

10

De ark terug en de priesters als informanten

En zie, Zadok was daar ook en al de Levieten met hem, die de ark van het verbond van God droegen, en zij zetten de ark van God neer. En Abjathar klom naar boven, totdat al het volk uit de stad het oversteken beëindigd had.

2 SAMUEL 15:24

Toen zei de koning tegen Zadok, die natuurlijk de priester was:

Toen zei de koning tegen Zadok: Breng de ark van God terug in de stad. Als ik genade vind in de ogen van de HEERE, zal Hij mij terughalen en hem mij weer laten zien, evenals Zijn woning. Maar als Hij dit zegt: Ik ben u niet genegen, zie, hier ben ik, laat Hij met mij doen zoals het goed is in Zijn ogen.

2 SAMUEL 15:25-26

Verder zei de koning tegen de priester Zadok: Bent u niet een ziener? Keer in vrede terug naar de stad, en de zonen van u beiden met u: uw zoon Ahimaáz en Jonathan, de zoon van Abjathar.

2 SAMUEL 15:27

En Zadok was blijkbaar behalve priester ook een profeet.

Zie, ik zal in de vlakten van de woestijn blijven wachten, totdat er van uw kant iets komt om mij over in te lichten.

2 SAMUEL 15:28

Daarom brachten Zadok en Abjathar de ark van God terug naar Jeruzalem en bleven ze daar. Bedenk dat Abjathar van Eli afstamde en Zadok niet, maar om de een of andere reden waren ze in deze tijd allebei priester. Ze zouden dus doen alsof ze de nieuwe koning trouw waren. Maar in werkelijkheid waren ze David trouw, en daarom konden ze David inlichtingen geven. Als ze dingen opvingen, plannen van Absalom, konden ze berichten sturen om David te waarschuwen.

11

Husai moet Achitofels raad verijdelen

En David ging al huilend de weg omhoog naar de Olijfberg op, zijn hoofd bedekt, en zelf ging hij barrevoets. Ook van al het volk dat bij hem was, had iedereen zijn hoofd bedekt, terwijl zij al huilend de berg opgingen. Toen vertelde men David: Achitofel is onder hen die met Absalom samenspannen. En David zei: O HEERE, maak de raad van Achitofel toch tot dwaasheid.

2 SAMUEL 15:30-31

En het gebeurde, toen David op de top van de berg kwam, waar men zich voor God neerbuigt, zie, toen kwam Husai, de Archiet, hem tegemoet, met zijn mantel gescheurd en aarde op zijn hoofd.

2 SAMUEL 15:32

Dat is de Olijfberg.

David zei tegen hem:

En David zei tegen hem: Als u met mij verdergaat, zult u mij tot last zijn,

2 SAMUEL 15:33

Misschien was deze man op leeftijd en kon hij niet snel reizen, en zou David zich verplicht voelen om op hem te letten. Hij zegt:

maar als u naar de stad teruggaat en tegen Absalom zegt: Ik zal uw dienaar zijn, o koning; vroeger ben ik wel dienaar van uw vader geweest, maar nu zal ik uw dienaar zijn — dan kunt u de raad van Achitofel voor mij verijdelen.

2 SAMUEL 15:34

Husai, de Archiet, die we hiervoor nog niet hebben leren kennen, was blijkbaar een wijze, oudere dienaar van David. Je kon verwachten dat hij samen met Achitofel geraadpleegd zou worden over strategieën en dergelijke. De koningen raadpleegden altijd wijze mannen over hun krijgsplannen en dergelijke. Achitofel stond als zo wijs bekend dat Achitofel raadplegen was alsof je een godsspraak raadpleegde. Het is bijna alsof hij een profeet was. Dat was hij niet. Hij was gewoon intelligent, en meestal gaf hij verstandige raad.

Husai had blijkbaar een reputatie die op zijn minst met die van Achitofel kon wedijveren, zoals we zullen zien. Husai werd samen met Achitofel door Absalom geraadpleegd, en David wist dat dit zou gebeuren. Dat Husai aan zijn kant stond, in het paleis van Absalom, zou voordelig zijn voor David, omdat hij de raad van Achitofel kon verijdelen. Hij wist dat Achitofel Absalom zeer overtuigende en wijze raad tegen David zou geven. Als Absalom dus de raad van Achitofel opvolgde, zou hij een strategie volgen die misschien verstandiger was dan wat David kon bedenken om die te verijdelen. Maar als Husai nog slimmer was dan Achitofel, of listiger, kon hij andere raad geven en die beter laten klinken. Dat zou een hele opgave worden, maar David vertrouwde erop dat Husai dat kon.

Hij zegt tegen Husai:

Zijn Zadok en Abjathar, de priesters, daar niet bij u? Het zal gebeuren dat u alles wat u vanuit het huis van de koning hoort, aan de priesters Zadok en Abjathar zult vertellen. Zie, beide zonen van hen zijn daar bij hen: Ahimaáz van Zadok, en Jonathan van Abjathar. Dan moet u alles wat u hoort door hun dienst naar mij toe sturen.

2 SAMUEL 15:35-36

Zo kwam Husai, de vriend van David, de stad binnen toen Absalom in Jeruzalem aankwam.

2 SAMUEL 15:37

12

Ziba beschuldigt Mefiboseth van verraad

Hoofdstuk 16.

Kort nadat David de bergtop was overgegaan, zie, daar kwam Ziba, de knecht van Mefiboseth, hem tegemoet met een span gezadelde ezels, en daarop tweehonderd broden, honderd rozijnenkoeken, honderd zomervruchten en een leren zak met wijn.

2 SAMUEL 16:1

Dit waren natuurlijk voorraden voor David en degenen die met hem op de vlucht waren.

En de koning zei tegen Ziba:

Wat ben je hiermee van plan?

Daarop zei Ziba:

De koning zei tegen Ziba: Wat wilt u daarmee? Ziba zei: De ezels zijn voor het huis van de koning om op te rijden, het brood en de zomervruchten voor de knechten om te eten, en de wijn voor de vermoeiden in de woestijn om te drinken.

2 SAMUEL 16:2

Toen zei de koning:

En waar is de zoon van je meester?

Daarmee bedoelt hij eigenlijk de kleinzoon van Saul, Mefiboseth.

En Ziba zei tegen de koning:

Toen zei de koning: En waar is de zoon van uw heer? Ziba zei tegen de koning: Zie, hij blijft in Jeruzalem, want hij zei: Vandaag zal het huis van Israël het koninkrijk van mijn vader aan mij teruggeven.

2 SAMUEL 16:3

Daarop zei de koning tegen Ziba:

Toen zei de koning tegen Ziba: Zie, alles wat Mefiboseth heeft, zal van u zijn. En Ziba zei: Ik buig mij neer, laat mij genade vinden in uw ogen, mijn heer, de koning.

2 SAMUEL 16:4

En Ziba zei:

Ik buig nederig voor u en hoop dat u mij goedgezind bent, mijn heer en koning.

Hier heb je een geval van iemand die over een zaak oordeelt voordat hij die heeft gehoord.

Wie als eerste zijn zaak bepleit, lijkt gelijk te hebben, totdat de ander komt en hem ondervraagt.

Dat staat in Spreuken 14:18, geloof ik, of niet? Het punt is dat Ziba komt en een beschuldiging tegen zijn meester, Mefiboseth, inbrengt. Die beschuldiging lijkt onwaar te zijn geweest, hoewel nooit duidelijk wordt of dat zo is of niet. Maar later horen we Mefiboseths kant van het verhaal, en die klinkt geloofwaardig.

Ziba probeert blijkbaar bij David in de gunst te komen, en dat lukt hem. David zegt:

Goed, al het land dat van Saul was en dat ik aan Mefiboseth heb gegeven, is voortaan van jou, Ziba.

Dus Ziba, die tot nu toe een dienaar was, is nu een rijke landeigenaar. Dat heeft hij bereikt door zijn meester, Mefiboseth, van verraad te beschuldigen. In wezen zegt hij dat Mefiboseth, toen hij hoorde van Absaloms greep naar de macht, heeft besloten: 'O, dit is mijn kans om weer koning te worden.'

Mefiboseth was op dat moment natuurlijk de laatst bekende erfgenaam van Saul. Hij zou aanspraak kunnen maken op de troon van Saul als de mensen Sauls dynastie wilden herstellen. Er waren echter geen aanwijzingen dat de mensen die kant op wilden. Ze stelden Absalom als koning aan. Dit was niet noodzakelijk in het voordeel van Sauls dynastie. Sterker nog, Absalom zou heel goed minder barmhartig kunnen zijn tegenover de overlevenden van de vorige dynastie dan David was. Het is heel goed mogelijk dat, als Absaloms samenzwering was geslaagd en Absalom koning was geworden, hij na verloop van tijd Mefiboseth als mogelijke rivaal had laten doden. Absalom had er geen gewetensbezwaren tegen om rivalen te doden.

Het lijkt dus onwaarschijnlijk dat Mefiboseth werkelijk zo zou hebben geredeneerd. Ziba lijkt een verhaal te verzinnen, als je het mij vraagt. Mefiboseth ontkende het verhaal later in elk geval en gaf een andere lezing, die eerlijk gezegd waarschijnlijker klinkt dan deze. Maar David gebruikt niet veel onderscheidingsvermogen. Hij is afgeleid. Hij heeft andere dingen aan zijn hoofd. Dus zegt hij overhaast:

Goed, alles wat van Mefiboseth was, is nu van jou, Ziba.

13

Simeï vervloekt David om Sauls ondergang

Toen koning David bij Bahurim kwam, zie, daar kwam een man de stad uit, uit het geslacht van het huis van Saul, van wie de naam Simeï was, de zoon van Gera. Al vervloekend kwam hij dichterbij. Hij gooide stenen naar David en naar alle dienaren van koning David, hoewel al het volk en al de helden aan diens rechter- en aan diens linkerhand waren.

2 SAMUEL 16:5-6

Dat is nogal riskant, stenen gooien naar de legeraanvoerders en naar de koning.

Dit zei Simeï terwijl hij hem vervloekte: Ga weg, ga weg, man van bloedvergieten, verdorven man. De HEERE heeft op u al het bloed van het huis van Saul, in wiens plaats u geregeerd hebt, doen terugkomen. Nu heeft de HEERE het koninkrijk gegeven in de hand van Absalom, uw zoon. En zie u daar nu in uw ellende, omdat u een man van bloedvergieten bent.

2 SAMUEL 16:7-8

Het interessante hieraan is dat het waar was en toch ook niet waar. Deze man was op de een of andere manier verwant aan het huis van Saul. Hij was iemand uit de familie van het huis van Saul. En hij dacht dat David deze ellende overkwam omdat David Saul had vervangen, hem van zijn plaats had verdrongen. Maar David had daar niets mee te maken. God had Saul door David vervangen. God had Saul verworpen en David gezocht, een man naar Zijn hart, om hem te vervangen. David had het huis van Saul niets aangedaan. David had niet één van Sauls erfgenamen gedood. Saul had door zijn eigen dwaasheid zijn eigen zonen in de strijd de dood in geleid. En de enige erfgenaam van wie David wist, had hij eer bewezen.

Deze man zei dus dat God David dit aandeed vanwege het onrecht dat David het huis van Saul had aangedaan. Hij was niet goed bij zijn hoofd. Deze man was gek. Deze man had totaal geen voeling met de werkelijkheid. Toch zei hij tegen David:

Dit overkomt je omdat je een bloeddorstige man bent.

En David wist heel goed dat het hem overkwam vanwege zijn zonde, waaronder het vergieten van onschuldig bloed. David kon niet echt ontkennen dat er waarheid in de beschuldiging zat, hoewel de beschuldiging eigenlijk onjuist was. De aanklager wist niet waar hij het over had, maar David kon er iets waars in horen. Misschien sprak de Heere door deze man tot hem.

Er staat:

Abisai, die de broer van Joab was,

14

David verdraagt de vloek en vertrouwt op God

Toen zei Abisaï, de zoon van Zeruja, tegen de koning: Waarom zou deze dode hond mijn heer de koning vervloeken? Laat mij toch oversteken en hem de kop afslaan. Maar de koning zei: Wat heb ik met u te maken, zonen van Zeruja? Ja, laat hem vervloeken, want de HEERE heeft tegen hem gezegd: Vervloek David, en wie zou dan zeggen: Waarom hebt u dat gedaan? Verder zei David tegen Abisaï en tegen al zijn dienaren: Zie, mijn zoon, die uit mijn lichaam is voortgekomen, staat mij naar het leven; hoeveel te meer dan nu deze Benjaminit! Laat hem begaan en mij vervloeken, want de HEERE heeft het hem gezegd. Misschien zal de HEERE mijn ellende aanzien, en zal de HEERE mij het goede weer teruggeven, in plaats van zijn vervloeking van deze dag. Zo ging David met zijn mannen zijns weegs, terwijl Simeï al vervloekend meeliep langs de flank van de berg aan de overkant van hem, en vanaf de overkant van hem met stenen gooide en stof opwierp. De koning, met al het volk dat bij hem was, kwam vermoeid aan. Daar kwam hij weer op adem.

2 SAMUEL 16:9-14

Ze sloegen hun kamp op. Terwijl David vluchtte en met zijn sombere stoet verder liep, volgde deze man hen en bleef hij deze werkelijk valse beschuldigingen uiten. Maar David hoorde daarin de stem van God. Hij zei:

De Heer heeft hem gezegd hierover te beginnen. Als ik hier goed op reageer, zal God misschien medelijden met me hebben en me iets goeds geven als vergoeding voor het gevloek van deze man.

Hij zegt: ‘Ik weet niet of God hem misschien gestuurd heeft om mij te vervloeken, want hier zit iets waars in. Mijn eigen geweten hoort er iets in wat waar is, en ik kan het hem niet echt kwalijk nemen, want misschien is het God Die mij hiermee bespot.’

Nu was het natuurlijk niet God Die hem bespote. God had hem vergeven, en God bespot je niet om dingen die Hij je vergeven heeft. Maar Davids geweten kwelde hem, en hij beseftte dat hij dit inderdaad verdiende. Dit was iets wat hem vanwege zijn zonde was overkomen, en daarom aanvaardde hij het als iets uit de hand van de Heere. Zelfs deze bespotting door deze persoon — David had Abisai gemakkelijk op hem af kunnen sturen om hem te doden en er een eind aan te maken. Maar David zei:

Luister, wat kan het mij schelen wat die Benjaminit zegt? Mijn eigen zoon wil me vermoorden. Waarom zou ik me druk maken om het gevloek van zo'n nietsnut? Laat hem maar vloeken en laat God me in het gelijk stellen.

15

Absalom neemt Davids paleis en bijvrouwen

Absalom en al het volk, de mannen van Israël, waren in Jeruzalem aangekomen, en Achitofel met hem.

2 SAMUEL 16:15

dat wil zeggen, vanuit Hebron. Absalom was in Hebron geweest, waar hij zichzelf tot koning had uitgeroepen. En toen hij merkte dat David Jeruzalem had verlaten, dacht hij dat hij zijn intrek zou nemen in die koninklijke vertrekken. Zo nam hij in alle opzichten, symbolisch, de plaats van zijn vader in, zodat het volk het kon zien. Hij regeerde nu in Jeruzalem.

En het gebeurde, toen Husai, de Archiet, de vriend van David, bij Absalom kwam, dat Husai tegen Absalom zei: Leve de koning, leve de koning! Maar Absalom zei tegen Husai: Is dit nu uw goedertierenheid tegenover uw vriend? Waarom bent u niet met uw vriend meegegaan? Husai zei tegen Absalom: Nee, maar van hem die de HEERE verkiest, alsook dit volk en alle mannen van Israël, van hem ben ik en bij hem zal ik blijven. En bovendien, wie zou ik dienen? Zou het niet zijn zoon zijn? Zoals ik uw vader gediend heb, zo zal ik u dienen.

2 SAMUEL 16:16-19

Met deze woorden wist hij Absalom dus van zijn trouw te overtuigen.

Toen zei Absalom tegen Achitofel: Geeft u met elkaar raad, wat zullen wij doen? En Achitofel zei tegen Absalom: Ga naar de bijvrouwen van uw vader, die hij achtergelaten heeft om zorg te dragen voor het huis. Dan zal heel Israël horen dat u bij uw vader in een kwade reuk gekomen bent, en zullen allen die bij u zijn, moed grijpen. Toen spanden zij voor Absalom een tent op het dak; en Absalom ging naar de bijvrouwen van zijn vader, voor de ogen van heel Israël. In die tijd was de raad die Achitofel gaf, alsof men naar het woord van God vroeg. Zo was elke raad van Achitofel, zowel voor David als voor Absalom.

2 SAMUEL 16:20-23

Achitofel zei dus: 'Je zult je positie voorgoed vestigen en elke mogelijkheid wegnemen dat iemand denkt dat jij en je vader je kunnen verzoenen.' Dat zou hij doen door naar zijn vrouwen, zijn bijvrouwen, toe te gaan en met hen te slapen. En dus deden ze dit op een openbare plek. Ze zetten een tent op het dak, waar mensen die kennelijk vanaf hun eigen daken konden zien. En hij ging naar binnen en sliep met die verschillende vrouwen van David.

Daarmee verrichtte hij natuurlijk een symbolische handeling. Absalom had elke vrouw in het koninkrijk kunnen krijgen die hij wilde, en zoveel als hij er wilde. Maar waarschijnlijk had hij geen belangstelling voor deze oudere vrouwen, die de bijvrouwen van zijn vader waren. Het was symbolisch. Als een man met de vrouw van de vorige koning sliep, betekende dat: 'Ik heb zijn plaats ingenomen, en hij zou me beslist tegenhouden als hij dat kon.' Het laatste wat een man aan iemand anders zou afstaan, waren zijn vrouwen. Dat die vrouwen in de macht van een andere man waren, zou daarom de meest symbolische manier zijn om te zeggen dat de oorspronkelijke echtgenoot van die vrouwen verdwenen was.

En bovendien is er geen hoop dat David en Absalom zich na zo'n belediging ooit nog zullen verzoenen. Het volk Israël zou dus niet blijven twijfelen: 'Tja, staan we aan de kant van Absalom of van David? Wie zal het zeggen? Misschien komt alles weer goed. Misschien is dit gewoon iets wat wel weer overwaait. Misschien hebben ze zich al eerder verzoend. Misschien doen ze dat deze keer ook.'

Maar Achitofel zegt: 'Je moet iets doen wat het hele volk duidelijk maakt dat er geen enkele hoop is dat David ooit terugkomt zolang jij hier regeert. Je moet zo'n breuk tussen jezelf en David veroorzaken dat niemand er ooit nog van zal dromen dat hij zou kunnen terugkomen terwijl jij regeert. Dan zullen ze alle hoop op David opgeven en jouw regering gewoon aanvaarden. En ze zullen zien dat je machtig bent, omdat je David uit zijn eigen huis hebt verdreven en nu met zijn vrouwen slaapt.'

Dit is dus allemaal een heel symbolisch gebaar, net als al het andere wat hoort bij het overnemen van het koningschap van iemand anders. Gewoonlijk waren er twee manieren om koning te worden. De ene was daadwerkelijk oorlog voeren, een openlijke oorlog tegen de regerende koning, en hem verslaan. De andere was eenvoudigweg de mensen zover krijgen dat ze denken dat jij de koning bent, en je

gedragen alsof je de koning bent. Zodra ze hebben besloten dat jij de koning bent, kan de oude koning eigenlijk niets meer doen als hij niet de steun van het volk heeft, ook al leeft hij nog. En daarom zijn al deze symbolische handelingen die Absalom verricht nodig.

16

Davids onzekere toekomst en Gods beloften

Diezelfde dag zou Achitofel Absalom trouwens raad gaan geven over oorlog voeren tegen zijn vader. Want hij wist dat David zich niet zomaar bij de situatie zou neerleggen en zou sterven. Als David en de mannen bij hem zich konden hergroeperen, herstellen en op krachten komen, zouden ze mogelijk met succes oorlog kunnen voeren tegen Absalom en degenen die bij hem waren. Daarom moest er wat Achitofel betrof met David worden afgerekend en moest hij worden gedood. Hij gaat Absalom dus in die richting een bepaalde raad geven. En dat komt in het volgende hoofdstuk aan de orde.

Maar we zien dat God Husai inderdaad gebruikt om de raad van Achitofel te verijdelen. Dat is ook maar goed, want daardoor kreeg David de kans om te ontsnappen. Als de raad van Achitofel was opgevolgd, zou David waarschijnlijk ernstig in het nadeel zijn geweest.

David kan heel goed hebben gedacht dat alle vervloeking die over hem kwamen het einde van zijn regering betekenden. Maar bedenk dat God had gezegd dat Hij Davids zoon voor altijd zou bevestigen. Nu was Absalom een zoon van David, maar we weten niet of David op dat moment wist dat Salomo hem zou opvolgen. De profeet Nathan had Salomo namelijk Jedidja genoemd, geliefde van de HEERE. En natuurlijk was Salomo degene die hem opvolgde. Ik weet niet in hoeverre David dat op dit moment wist. Maar hij wist niet zeker of zijn regering op dit moment voorbij was en zijn zoon Absalom in zijn plaats zou gaan regeren. En of dat de manier was waarop God de beloften zou vervullen, al gebeurde dat op een heel onaanvaardbare manier.

Ik weet dus zeker dat David behoorlijk in verwarring was over wat God in deze situatie zou gaan doen. Hij wist niet zeker of God hem zou herstellen, deels omdat hij het gevoel had dat zijn zonden misschien de beloften teniet hadden gedaan die God hem eerder over zijn koninkrijk had gegeven. God had die schitterende beloften over Davids koninkrijk gedaan in 2 Samuel hoofdstuk 7. Maar door zijn zonde in hoofdstuk 11 en de vervloekingen die over zijn familie kwamen, was het voor David misschien onduidelijk of God die beloften nog steeds zou vervullen, of dat David zichzelf daarvoor had gediskwalificeerd. Hij weet dus niet zeker hoe het zal gaan.

Maar uiteindelijk keert David natuurlijk terug op de troon, maar alleen met groot verdriet. Zijn latere jaren konden alleen maar vol verdriet zijn door het verlies van zoveel van zijn kinderen, waarvoor hij zichzelf vanwege zijn wandaden gemakkelijk persoonlijk verantwoordelijk zou houden. Maar we zullen zien hoe deze strijd verloopt als we verdergaan.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Markus 11:25
- Lukas 17:3
- 2 Samuel 15:1
- 2 Samuel 15:2
- 2 Samuel 15:3-4
- 2 Samuel 15:5-6
- 2 Samuel 15:7
- 2 Samuel 15:7-8
- 2 Samuel 15:9-11
- 2 Samuel 15:12
- 2 Samuel 15:13-14
- 2 Samuel 15:15-16
- 2 Samuel 15:17-18
- 2 Samuel 15:19
- 2 Samuel 15:20

- 2 Samuel 15:21
- 2 Samuel 15:22
- 2 Samuel 15:23
- 2 Samuel 15:24
- 2 Samuel 15:25-26
- 2 Samuel 15:27
- 2 Samuel 15:28
- 2 Samuel 15:30-31
- 2 Samuel 15:32
- 2 Samuel 15:33
- 2 Samuel 15:34
- 2 Samuel 15:35-36
- 2 Samuel 15:37
- 2 Samuel 16:1
- 2 Samuel 16:2
- 2 Samuel 16:3
- 2 Samuel 16:4
- 2 Samuel 16:5-6
- 2 Samuel 16:7-8
- 2 Samuel 16:9-14
- 2 Samuel 16:15
- 2 Samuel 16:16-19
- 2 Samuel 16:20-23

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.